

Domino opitulante acquirere sibi potuerit, apostolica fulta auctoritate licenter et sine aliqua contradictione possidebit. Si quis vero contra hujus apostolici privilegii tutelam aliquid sinistri molitus fuerit, et ex his quæ dicta sunt aliqua pervertere voluerit, hunc cum auxilio Domini nostri Jesu Christi, et adjutorio beatae Mariæ semper virginis, genitricis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, faventibus nobis omnium coelestium virtutum beatissimis spiritibus, et annuentibus sanctorum patriarcharum et prophetarum agminibus, et auctoritate beatissimi Petri apostolorum principis cum omnibus apostolis et discipulis Domini, martyrum etiam sive confessorum ac virginum ad hoc suffragantibus meritis, cum assensu com provincialium pontificum, et hujus san-

ctæ sedis sufraganeis episcopis, excommunicamus et anathematizamus, et a liminibus sanctæ Dei Ecclesiæ sequestrantes ab omni Christianorum societate separamus, ut, sub hujus anathematis vinculo perennialiter innodatus, sit anathema maranatha constrictus vinculis hujus nostræ præceptionis. Qui autem eidem monasterio bene egerit, benedictione nostra redundet, pro eo quod nostrum præceptum conservavit illæsum. Scriptum per manus Joannis, primiscrini nostri Lateranensis palatii, indict. xiv. Bene valete.

Datum iv Kal. Martii, per manum Petri diaconi, bibliothecarii et cancellarii sacri Lateranensis palatii, anno primo domini Gregorii universalis papæ, indict. xiv.

ANNO DOMINI MXLVII

CLEMENS PAPA II

NOTITIA HISTORICA

(Apud Mansi, *Conciliorum generalium*, tomo XIX, col. 619.)

Clemens papa, natione Germanus, hujus nominis secundus, ante Suidgerus appellatus, post factam Gregorii sexti abdicationem, ex Bambergensi episcopo, opera studioque Henrici regis, quasi tanto munere dignior nullus inveniretur, unanimi consensu omnium creatus est pontifex, Romæ, in vigilia Nativitatis Domini, ann. 1046. Postero Nativitatis Domini ex more consecratus, et nomine Clementis secundi appellatus, Henricum regem ejusque conjugem Agnetem imperiali benedictione sublimavit. Imperator, Roma discedens, Gregorium sextum quondam pontificem, ne quid ipso præsentate Romæ innovaretur, secum in Germaniam adduxit. Comitatus est cum Hildebrandus ejus discipulus, sedis apostolicæ subdiaconus, postea vero Gregorius septimus. Cum eodem Roma profectus est Clemens, qui ultra montes, teste Leone Ostiensi, septimo Idus Octobris, nono mense a sua promotione ex hac vita migravit. Corpus ejus, Roma Bambergam translatum, sepultum est Bambergæ. Quod cum Benedicto innotuisset, ille tertio sedem apostolicam invasit, eamque usque ad Damasi II electionem per octo menses tenuit (Leo Ostiensis.)

CLEMENTIS PAPÆ II

EPISTOLÆ ET PRIVILEGIA

I.

BULLA CLEMENTIS PAPÆ II, QUA ECCLESIAE FULDENSI DONAT MONASTERIUM S. ANDRÆ SITUM ROMÆ JUXTA ECCLESIAM S. MARIE AD PESEPE.

(Anno 1046.)

[Mansi, *Concil.* tom. XIX, col. 624.]

CLEMENS episcopus, servus servorum Dei, dilecto et spirituali filio nostro Roinco pio et religioso abbati venerabilis monasterii Salvatoris Domini nostri Jesu Christi et S. Bonifacii, quod situm est in loco qui vocatur Boehonia, juxta ripam fluminis quod vocatur Fulda, et per te in eodem venerabili monasterio tuisque successoribus in perpetuum.

Convenit apostolico moderamini pia religione polentibus benivola compassione succurrere, et poscentium animis alacri devotione impertire assensum. Ex hoc enim lucrî potissimum præmium a Conditore omnium Deo procul dubio promeremur, dum venerabilia loca opportune ordinata ad meliorem fuerint

et sine dubio statum perducta. Igitur, quia postulatis a nobis quatenus nostra apostolica præceptione concederemus ac reconfirmarem perpetualiter vobis vestrisque successoribus supradictum monasterium Salvatoris Domini nostri Jesu Christi et sancti Bonifacii, situm in loco quod Boehonia, juxta ripam fluminis quod vocatur Fulda, cum omnibus rebus mobilibus et immobilibus suis pertinentibus, quas nunc habet, et in antea Deo adjuvante habebit, iterum concedimus; ac donamus vobis, charissime ac dilectissime filii, vestrisque successoribus abbatibus in perpetuum, pro magno amore et nimia dilectione quam circa vos habeo, et habere in antea debo quousque vixero, monasterium in honorem S. Andræ et sancti qui vocatur Exajulo, quod situm est juxta ecclesiam sanctæ Dei genitricis semperque virginis Mariæ, quæ vocatur ad Præsepe, cum omnibus mansionibus, caminatis, et cellis vinariis, et coquina et vineis et hortis et diversis arboribus pomorum, et curte atque